

[Brosen.]

vil være ude i de største Vanskeligheder med Hensyn til vor Eksport, forstaaer man ikke, at Ministeren ikke vil være med til at forlænge den nuværende Lov nogenlunde uændret. Vi ved jo alle, at allerede i Løbet af en Maanedes Tid skal vi til at føre Forhandlinger paa ny med de forskellige Lande, Tyskland, Belgien, Holland o. s. v., og hvorledes de Forhandlinger vil komme til at spænde af, er der ingen, der i Øjeblikket ved noget om. Alle disse forskellige Grunde synes jeg absolut taler for, at man fortsætter med den nuværende Kødordning.

De Ændringsforslag, vi har stillet, er vi sammen med de Konservative om, og det ærede Medlem Hr. Fibiger har jo nu motiveret Det konservative Folkepartis Stilling. I mangt og meget kan jeg naturligvis slutte mig til de Udtalelser, han har fremsat angaaende de Ændringsforslag, hvorom vi er fælles. Vi mener, at Tilskuddet paa de 10 Øre til visse Slagtedy, som vi har i den nuværende Ordning, skal blive staaende, idet vi ikke synes, der kan være nogen Begrundelse for, at Tilskuddet, som efter Ministerens Forslag, sættes ned til 6 Øre. Jeg skal ikke drøfte — det har vi jo saa tit debatteret —, hvad der gav Anledning til, at man i det hele taget kom ind paa denne Tilskudsordning; det var i Virkeligheden, fordi man dengang fra alle Sider erkendte, at det havde sin Betydning, at man paa de Egne, hvor man meget vanskeligt er i Stand til at gaa over til en anden Drift, og hvor det ej heller vilde være det samlede danske Landbrug tjenligt — vort Landbrug er ensidigt nok i Forvejen —, skulde kunne fortsætte med denne Drift ud i Tiden. Man behøver ikke at nære Ængstelse for, at det vil gaa stærkere i den Retning, og selv med de Priser, man i Øjeblikket kan opnaa, er der ingen med Kendskab til de Forhold, der vil mene, at de hidtil gældende Priser vil kunne influere i Retning af, at man i stærkere Grad end hidtil kaster sig netop over denne Produktion. Vi mener derfor, at disse 10 Øre, der findes i den nuværende Kødlov, bør blive staaende, og det gaar vort Ændringsforslag Nr. 1 ud paa.

Med Hensyn til Destruktionen i al Almindelighed er vi antagelig i Øjeblikket inde i en Periode, hvor vi ikke behøver at destruere saa mange Dyr som tidligere, men at gaa saa stærkt bort fra den nuværende almindelige Destruktion, som Ministeren vil efter sit Forslag, mener vi ikke kan være forsvarligt. Paa den anden Side er vi af den Opfattelse, at man i særlig Grad

bør have Opmærksomheden henvendt paa, at hvor der fra Landmandens Side virkelig gøres et effektivt Arbejde for at udrydde Kvægtuberkulose, skal man naturligvis stille sig kulant, og vi er ogsaa villige til i saadanne Tilfælde at give et yderligere Tillæg til de Dyr, der fra saadanne Besætninger gaar til Destruktion.

Efter Ministerens Forslag er næsten hele Beløbet, der kommer ind gennem Slagteafgiften, jo paa Forhaand baandlagt til ganske bestemte Ting. For det første skal der stilles 5 Mill. Kr. til Raadighed til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose, og 2 Mill. Kr. skal stilles til Raadighed til Indkøb af Kød til trængende Personer, og $\frac{3}{4}$ Million skal ydes som Tilskud til de Slagtedy, jeg omtalte. Det vil sige, at idet Slagteafgiften i det hele taget efter Ministerens Forslag vil andrage godt 10 Millioner, er de 8 Millioner i Virkeligheden baandlagt, saaledes at der til almindelig Destruktion kun bliver 2 Mill. Kr., og det mener vi ikke er forsvarligt, og derfor stiller vi særligt Ændringsforslag netop paa dette Punkt.

Vi accepterer Ministerens Forslag om Slagteafgiften, som altsaa for Kalvenes Vedkommende gaar ned med 5 Kr., men paa den anden Side kan vi ikke forstaa, at Ministeren kan have noget imod, at vi giver ham Bemyndigelse til, hvis det skulde vise sig nødvendigt, at forhøje Slagteafgiften for alle Kreaturer, altsaa baade for voksne Dyr og Kalve, med 5 Kr. Det er jo ikke et Paabud, det er kun en Bemyndigelse, Ministeren her faar.

Vi accepterer ogsaa Ministerens Forslag om de 2 Mill. Kr. til Indkøb af Kød til trængende Personer, men foreslaar Pengene fordelt efter det Antal Sygekasse-medlemmer, der pr. 1. Oktober 1934 fandtes i de enkelte Kommuner. Vi mener, at vi herved faar nogen Garanti med Hensyn til, hvorledes disse Penge fordeles, og vi har i alt Fald indtil videre ikke kunnet finde noget bedre end det, vi her foreslaar.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale disse Ændringsforslag. De er jo i ingen Henseende vidtgaaende, men paa den anden Side, bliver de vedtaget, vil det medføre, at Loven, i alt Fald saa vidt vi kan skønne, bliver betydelig bedre end det Lovforslag, som Ministeren har fremsat, og som han forlanger gennemført i Virkeligheden uden Ændringer.

Andreasen (Forsinge): Jeg kan ogsaa kun beklage, at man inden for Udvalget ikke er naaet til Enighed om det forelig-